

Bijbels perspectief

Woord van de week

2 Petrus 3:18 en 19

*...wast op in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus.
Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als tot de dag der eeuwigheid.*

Hoort u ook tot degenen die elk nieuw jaar van start gaan met een aantal goede voornemens? Wat staat er dan dit keer zoal op uw lijstje? Opmerkelijk dat je zelden als voornemen hoort dat iemand het verlangen heeft wat Petrus in de gekozen tekst voor deze week als 'opdracht' doorgeeft: 'wast op in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus'.

Ik zeg bewust 'opdracht', want Petrus gebruikt als hij spreekt over 'wast op' in het Grieks de gebiedende wijs. Het gaat dus allerminst om een vrijblijvende zaak. Als daarom één voornemen voor elke christen op nummer 1 zou moeten staan, dan toch dit voornemen wel: wast op! Daarenboven, hoe vaak hoor je niet verzuchten dat het onder Gods kinderen met de kennis van God - dat wil dus zeker (ook) zeggen de kennis van zijn Woord, zijn openbaringsbron bij uitstek - droevig gesteld is. Inderdaad moet je, als je de geestelijke ontwikkelingen serieus volgt, vaststellen dat wat God door middel van de profeet Hosea destijds van het volk Israël opmerkte terecht ook voor onze tijd kan gelden, namelijk, dat Gods volk te gronde gaat door een gebrek aan kennis (Hos. 4:6a).

Als iets al meer terrein wint dan is het een geestelijke oppervlakkigheid al of niet ondergedompeld in één of ander evangelisch sausje. Laagdrempelig is troef, preken over zonde en zondaar zijn is uit, om over het fenomeen verloren gaan en hel maar te zwijgen. De kerkklok slaat enkel nog 'genade'. Maar Petrus spreekt toch over een opwassen in *genade*? Wis en waarachtig! Maar wel heel uitdrukkelijk in combinatie met de kennis van de Here. Daarom de vraag, heel persoonlijk, ken *ik* de Here?

Het vele (op zich terechte) preken vandaag over genade gaat daarbij helaas in de meeste gevallen uit van een wel heel eenzijdig Godsbeeld! Komt daarbij bijvoorbeeld het aspect van een jaloers God nog wel eens aan bod? En wat te denken van God als Rechter? Een toernige God? God als wreker? De liefdevolle God in Jezus sprak ook wee u's en benoemde de geestelijkheid voor wat ze waard was en reinigde de tempel met een zweep en sprak over de verwoesting van de tempel en... waarschuwde voor verloren gaan en over hel. Daarom nogmaals, ken *ik* Hem werkelijk en dat steeds meer? Zijn rechtvaardigheid, zijn liefde voor waarheid, zijn verlangen dat ik Hem gelijk wordt - meer en meer zijn beeld draag? Besef ik nog dat juist dat laatste bepalend zal zijn voor de positie die Hij voor mij op het oog heeft: bruid voor de Bruidegom? Dat daaraan risico's kleven en dat ik dus niet alleen rechten kan doen gelden op grond van zijn offer? Misschien dus toch niet zo'n slecht idee om als voornemen *per dag* - tot de dag der eeuwigheid - te gaan voor 'opwassen in genade en kennis'? Alleen dan kun je in en van zijn genade delen!

Gebed

Vader laat het mijn verlangen zijn om U in uw Zoon meer en meer te kennen. Dan zal ik de genade ervaren zoals uw Woord bedoelt in 'smaakt en zie dat de Here goed is'. Ontdek me door en in het Licht van uw Geest aan mezelf zoals uw Woord zegt 'doorgroend en ken mij... zie of er in mij een heilose weg is en leidt me op de eeuwige weg' opdat ik straks uit uw mond mag horen: ga in tot de bruiloft van het Lam. Dank Here Jezus Christus voor uw verlangende liefde naar mij, mag dat leiden tot meer en meer liefhebben van U. Ik buig bij het kruis om de kracht van de opstandig te mogen ervaren. Lof zij U Vader, Zoon en Heilige Geest. Amen.